

*„Buď zdráva, Boží lásky plná!“ Domem se jako světlá vlna rozlije neslýchaný hlas.
„Pán s tebou, květe liliový!“ A jinoch tajemnými slovy zvěstuje Panně Boží vzkaz.*

Benefiční koncert v Břevnově

16. listopadu 2006

Moji milí,

vítám vás v našem novém roce. Máme to štěstí, že můžeme žít v „Božím“ čase. Myslím tím fakt, že vlastně liturgický rok zobrazuje Boží věčnost. U Boha je pořád „teď“ – to jen my jsme zvyklí uvažovat v pojmech minulost, přítomnost, budoucnost. Samozřejmě, nemůžeme jinak. Ale liturgický rok nám znovu a znovu zpřítomňuje všechny události spásy. Očekáváme Boží vtělení a najednou je tady. Jdeme v Ježíšových stopách a už jsou tu velikonoce... Rok je opravdu krátká doba. Takový záblesk, ve kterém se stane všechno podstatné. Jednou jsem četl úvahu jednoho astrofyzika o tom, že už při začátku existence našeho vesmíru musely být přesně určeny všechny parametry – rychlost rozpínání hmoty, teplota atd. – aby se jednou někde mohla objevit planeta vhodná k životu. Říkají tomu „Antropický princip vesmíru“ od slova anthropos – člověk. Je to zvláštní pomýšlení, že už před miliardami let Bůh myslel na to, že jednou na jedné planetě bude žít člověk. A můžeme jít ještě dál – že se jednou on sám na jedné planetě stane člověkem. V jediném stálém „teď“ Boží myslí se to všechno odehrává současně. Ježíš to vyjádří slovy, že u Boha je jeden den jako tisíc let a tisíc let jako jeden den.

Jsmo odkázáni na naše vnímání času a tak tedy mluvíme o tom, že se připravujeme na Kristův příchod – advent. Přitom víme, že jeho příchod již nastal. Také ale víme, že se děje pořád a že se jednou odehraje ve slávě jeho božství. Bůh se k nám i v tomto našem omezení sklání a přizpůsobuje se mu. Dopřává nám čas a sám se v tom našem čase vyskytuje. Ve své dobrotě nás doprovází na naší pozemské pouti, než vstoupíme do jeho věčnosti.

Přijmeme od něho průvodce pro náš adventní čas. Loni touto dobou jsem se o nich v úvodníku krátce zmiňoval. Spolu s námi znovu prožívají svůj advent Panna Maria, svatý Josef a Jan Křtitel. Jan je spíš starozákonní postavou. Burcuje k tomu, abychom zmobilizovali vlastní síly pro konání dobra. Vyzývá nás, abychom ve svém životě sami dělali Bohu více místa, odřekli se všeho, co se staví mezi něho a nás. Tuto vlastní snahu nesmíme podceňovat, i když víme, jak jsou naše síly chabé. Ze zpráv evangelistů se dozvídáme, že nakonec pro Boha v tomto světě místo nebylo – když se měl narodit, museli jeho rodiče najít přístřeší v jeskyni. Domy lidí byly přečpané. Panna Maria všechno podstatné uchovávala ve svém srdci, podobně jako nosila pod srdcem Božího Syna. Můžeme si povzdechnout, jak málo prostoru Bohu stačilo. Ale je to opravdu tak? Jak velké je lidské srdce? Možná, že je větší, než celý vesmír. Svatý Josef je nazýván Kristovým pěstounem. Co to znamenalo, pochopíme zase z prvních kapitol evangelií. Aktivně bránil Boží dítě před nebezpečím, které mu hrozilo. Utíká spolu s Ježíšem a Marií do Egypta – na poušť. Do útočiště, kam zasazuje poslední kniha bible ženu, která je oděná sluncem – Marii.

Maria je prostorem pro Boha, po kterém volal Jan. Josef tento prostor chrání a vůbec se o něj stará. Pozvěme tyto tři postavy do svých životů. Bude to znamenat aktivní snahu o více místa pro Boha, kontemplování – nošení – Boha v sobě a starost o to, abychom ho neztratili.

Přeji Vám požehnaný Advent.

Váš Otec Karel

Byli jsme spolu a naslouchali...

Tak jsme spolu prožili náš první benefiční koncert. V předvečer, snad mohu říci na viglii oslav sametové revoluce. Jak symbolické.

Z ucpané, temné a mlhavé Prahy jsme se sjížděli do baziliky sv. Markéty. Každý z nás si nesl to svoje – svůj svět, myšlenky, zážitky, starosti a nervozitu, jestli to stihne, protože na začátku tří denního volna nastalo stěhování národů a dopravní kolaps.

Lavice se zaplnily.

Bylo to takové prosté a jednoduché. Žádné velké řeči. Žádné kudrlinky. Byl s námi náš biskup – kardinál a náš kněz. Byli jsme spolu a naslouchali. Hlavou se mi honily myšlenky o tom, jak tenhle božský dar hudby nepotřebuje tlumočníka. Jak jsme jím spojeni každý ve své různosti, jak jsme spojeni i s hudebníky, kteří možná říkají, že nejsou věřící. A myslala jsem na KCMT, abychom i tam spolu mohli prožívat věci dobré, krásné, očišťující a sjednocující. Aby mohly promlouvat i k lidem, kteří žijí kolem. Měla jsem radost.

Teď bych mohla skončit, ale za vším je docela namáhavá práce: vybrat program, zajistit prostory, objednat autobus, zkoušky, pozvánky, kytky...

S tímhle skvělým nápadem přišel Pavel Šnajdr, kterému za nás všechny děkuji. Díky patří i dalším, kteří se podíleli. Musím jmenovat bratry benediktiny z Břevnova, kteří bezplatně a ochotně zapůjčili Sv. Markétu, samozřejmě pány muzikanty v čele s dirigentem Liborem Krmáškem. Stojí za tím i další lidé, kteří se nějak nasadili.

Díky vám všem, kdo jste přišli a otevřeli srdce i peněženky.

Děkuji Ti, Bože, že se dobrá věc podařila.

Lída Šilhavá

Děkuji těm, kteří se podíleli na přípravě Benefičního koncertu v Břevnově, i všem, kdo jste se jej zúčastnili a přispěli svými dary. **Při koncertě se vybralo 35 750,- Kč**

Koncert sice skončil ve čtvrtek večer, ale s orchestrem a jeho vedením jsem se ještě setkal ještě ve středu 22. listopadu v jejich sídle v Dejvicích. Cílem mé návštěvy bylo představit muzikantům projekt KCMT, aby věděli, co svou hrou podporují a také jim osobně poděkovat jménem celé farnosti za to, že pro nás zdarma hráli. Při této příležitosti jsem jim přivezl pohoštění, které pro toto setkání připravili paní Vachová, Zmátlová, Tůmová, Bartoňová, P. Bílková a pan Krupička za vedení L. Šilhavé. Všem moc děkuji.

Váš otec Karel

Stavba KCMT se blíží do fáze kompletací

Počátkem listopadu vyděsil všechny zúčastněné rychlý nástup zimy v podobě prvního sněhu. Ten v situaci neuzavřeného domu bez dokončených fasád nemohl nikoho potěšit. Zpoždění u fasád, a tím i následných prací zbrzděných stojícím lešením, vyvolal nečekaný nedostatek minerálních tepelných izolací. Počasí se však naštěstí ještě umoudřilo a pěkné babí léto pokračovalo. Doufáme tedy, že bude možné (příspěvek je psán 16.11. 2006) dokončit fasády a do mrazů zatopit. V polovině listopadu je na stavbě velmi rušno, doslova neútluno a před zaléváním podlah leží venku množství odpadu vynášeného z domu. K úhradě faktur již budeme muset čerpat úvěr. V době, kdy FCHODoviny vyjdou, bychom rádi měli hotové terénní úpravy, komunikace a vysazenu většinu dřevin, u kterých jsou zahradníci přesvědčeni, že je to ještě možné. Snad bude hotová i druhá větev elektropřípojky. Od počátku prosince začnou postupně probíhat kompletační práce (montáž světel, umyvadel apod.), na Vánoce se pracovat samozřejmě nebude, jen plánujeme opět na Boží hod v poledne zpívání – snad již se zvoněním!

J. Jelínek

*Milí přátelé,
děkuji vám všem, kteří jste přispěli na zavěšení třetího zvonu pro naše nové komunitní centrum. Celkem se sešlo neuvěřitelných 88 220,- Kč. Zbytek peněz bude použit na vybavení kaple – oltář, ambon, kříž. Za všechny dobrodince se modlím a sloužím mše svaté.*

Ti, kteří chtějí přispívat pravidelnou částkou, mohou tak učinit pomocí trvalého příkazu k platbě své banky. Na konci roku je možné na požádání vystavit potvrzení o daru na církev, který je daňově odčitatelnou položkou.

Číslo účtu KCMT je 4200060575/6800 Volksbank a.s.

Váš otec Karel

SLOŽENÍ PASTORAČNÍ RADY FARNOSTI

Voleb do pastorační rady farnosti se zúčastnilo celkem **340 voličů**.

Členové z titulu své funkce:

Mgr. Karel Kočí , administrátor	(§4, odst. a)
Mgr. Pavel Urban , trvalý jáhen	(§4, odst. b)
Benedikt Hudema , farní vikář	(§4, odst. b)
Martin Flosman , pastorační asistent	(§4, odst. b)
Romana Kraleva , pastorační asistentka	(§4, odst. b)
Jan Jeřábek , pastorační asistent	(§4, odst. b)
Mgr. Eva Černá , ředitelka Farní Charity	(§4, odst. c)

Členové zvolení farním společenstvím (§4, odst. d)

Šilhavá Ludmila	104 hlasů
Ing. Olšanský Jaroslav	99 hlasů
Ing. Lásková Marie	67 hlasů

Členové jmenovaní farářem (§4, odst. e)

Mgr. **Pavel Šnajdr**
Ing. **Zdeněk Fuchs**
Ing. **Stanislav Dabrowski**

Pastorační rada naší farnosti má tedy 13 členů. Děkuji vám všem, kteří jste se voleb zúčastnili a zvoleným a jmenovaným členům PR děkuji za ochotu pracovat pro společné dobro v naší farnosti. Nové Pastorační radě přeji a vyprošuji hojnost darů Ducha svatého a radost ze společné práce.

Příprava voleb nebyla vůbec jednoduchou záležitostí a tak díky patří členům volební komise L. Šilhavé, J. Krupičkovi a M. Zmátlové a také M. Flosmanovi za službu i nesení všech obtíží s ní spojených.

Váš otec Karel

Katolický básník Václav Renč

V uplynulém měsíci jsme si připomněli 95. výročí narození významného českého básníka a politického vězně Václava Renče.

Narodil se 18. listopadu 1911 ve Vodochodech na Roudnicku. Po maturitě v roce 1930 studoval na FF UK filozofii a jazyky. Ve třicátých letech působil v časopisech *Listy pro literaturu*

(který redigoval spolu s Františkem Halasem) a *Řád*, na jehož formování se podílel po boku Jana Hertla, Stanislava Berounského, Josefa Kostohryze, Františka Lazeckého a dalších katolických osobností. Vedle poezie se intenzivně zabýval překladem (Rilke, Schiller, Mickiewicz, Goethe, Shakespeare...), literaturou pro děti a zejména dramatickou tvorbou, v níž se mu dostalo vysokého ocenění od kritiky i od publika. V kontextu jeho díla nelze pominout znamenité překlady žalmů a liturgických hymnů a také autorství textů písní v kancionálu.

V květnu 1951 byl zatčen a obviněn spolu s dalšími intelektuály ze špionáže a vlezrady. Ve vykonstruovaném politickém procesu byl 26. dubna 1952 v Praze odsouzen k 25 letům žaláře. Jedenáct let strávil v Leopoldově, na Pankráci a dalších místech lidského utrpení, než vyšel vážně nemocen na svobodu v květnu 1962. Po krátkém návratu do literatury i na divadelní scénu v letech 1968-69 zemřel podruhé umlčený v době vrcholící normalizace 30. dubna 1973.

Četné jeho verše vznikly během jedenáctiletého vězení. Za odhalené pokusy uchovat básně napsané na motáku byl Václav Renč mnohokrát krutě trestán. Část z nich je zahrnuta v autorském výboru poezie „Skřívání věž“ z roku 1970 a je svědectvím o vnitřní pevnosti, duchovní statečnosti a křesťanské pokoře, s níž básník přijal svůj úděl.

Druhý pól vězeňské tvorby představují tři rozsáhlé mariánské skladby: variace na loretánskou litanii „Loretánské světlo“, dále „Pražská legenda“, inspirovaná stržením Mariánského sloupu v Praze, a „Popelka nazaretská“, pokojně radostný

obraz ze života Panny Marie, vytvořený navzdory bezútěšnosti leopoldovských cel.

„Popelka nazaretská“ vznikla kolem roku 1955 v leopoldovské věznici, v nedobytné tvrzí postavené proti Turkům v 17. století, která už na první pohled z dálky budí úzkost, a která si v padesátých letech 20. století si vysloužila pověst vyhla-zovacího tábora. Zde autor, odsouzený na 25 let, trávil své dny jako vězeň stalinské zvůle. Kompozice *Popelky* o celkovém počtu 1752 veršů byla tvořena i fixována pouze v paměti. Disponovat tužkou, či papírem bylo vězňům zakázáno. Neustále uchovávat celý text v paměti v přesném znění byla pro mozek zátěž, která bránila básníkovi pracovat na dalších projektech, přičemž stále nové a nové verše se hlásily o právo na své zrození. I přes různá omezování se podařilo propašovat mimo vězeňské hradby některé práce zapsané miniaturním písmem na cigaretových papírcích, protože každý centimetr plochy čistého papíru měl pro básníka nesmírnou cenu. Takoveto úniky však byly sporadické protože byly spojeny s velkým rizikem především pro autora samotného. Takové porušení řádu se rovnalo vlastizradě a bylo proti němu postupováno s neúměrnou tvrdostí. Každé slovo napsané vězňem (natož náboženský text ve verších) bylo totiž kvalifikováno jako šifrovaná zpráva nepřátelským agentům imperialistických mocností. Poněvadž každý z vězňů musel počítat s tím, že se z Leopoldova už nedostane, musela se hledat cesta, dokud je čas.

Když bylo dílo dokončeno, neexistovalo už pouze v paměti autora, ale ústním podáním bylo přenášeno i do paměti spoluvězňů, kteří však nikdy nepobývali s autorem dostatečně dlouho na jedné cele. Tak, jak se tu a tam některý z těchto spoluvězňů octnul na svobodě, začaly se objevovat fragmenty celého díla, až bylo v roce 1958 zkompletováno. Teprve po návratu v roce 1962 viděl Renč své vlastní dílo na papíře a mohl tak učinit korekturu a dát básni definitivní podobu.

Sám autor o *Popelce* v osobním dopise z roku 1969, kdy báseň mohla poprvé vyjít – po nece-

lém roce však byla znovu zakázána – napsal:
*„Tahle skladba vznikla a slovo od slova byla
 napsána už před mnoha lety, tam v nejna-
 prostější samotě, tj. už ve vyšetřovacích vaz-
 bách. Stovky a stovky muklů ji znali z paměti
 buď částečně nebo celou, v nespočetných opi-
 sech (všelijak zkomolených) obíhala po svě-
 tě už dávno předtím, než jsem se vrátil domů.
 A tak přemnoží jen čekali na nepravděpo-
 dobnou chvíli, kdy snad přece jen knižně
 vyjde. Vychází tak, jak mi v těch samotách
 byla darována, proto jsem se neodvážil změ-
 nit, když šla do tisku ani písmenko, třeba by
 se zdálo (a mě prvnímu), že tu onde by byla
 na místě menší korektura. Nic na těch okol-
 nostech neromantizuju, je to tak, jak to je,
 a jsem si vědom celé řady mimořádností,
 včetně toho kladného světla útěchy a překo-
 návání překážek světlem milosti...“*

Václav Renč patřil k těm, jehož jméno mělo být vymazáno z české literatury a z lidské paměti vůbec. Autor několika knih básní, divadelních her, nespočetných překladů i veršů pro děti měl být zapomenut, tak, jako měl být zapomenut křesťanský pohled na svět, pohled, který se stal znamením nejlepších částí jeho díla.

Příspěvek k zapomenutí mělo i básníkovy jedenáctileté věznění, ale právě ve vězení zazněla Renčova poezie novými a naléhavými tóny. Verše psané na cigaretové papírky a tajně vynášené ze stalin-ských lágrů nebo častěji pouze zapamatované a znovu a znovu opakované a tím pomáhající přežít jsou zde. Zůstaly. Na prvním místě mezi ně patří verše „Popelky nazaretské“. Renč by neměl být zapomenutý nejen jako básník, dramatik a intelektuál, ale také jako člověk, který ozbrojen pouze vírou a ctí katolického křesťana čelil zvůli a brutalitě komunistického systému. **Martin Flosman**

VÁCLAV RENČ: POPELKA NAZARETSKÁ

I.
 Světem, jenž před dávnými časy
 stvořen do nevidané krásy,
 jdou vraždy, války, strasti, hlad.
 A hříchem, jenž se jako hloží
 při cestách lidských stále množí,
 v mocného draka vzrostl had.

To on je nyní pánem rodu!
 On kuje jeho nesvobodu
 ve výhni pýchy, závisti,
 lakoty, zášti, nečistoty.
 A trůny světa chystá pro ty,
 kdo nejvíc duši znečistí...

A dál jdou věky. Mnozí z lidí,
 když bezednou tu bídu vidí,
 zvedejí k nebi žalný zpěv.
 „Hle, jsme tvé děti, Bože králi,
 tvé pobloudilé děti! Zdali
 nikdy se nesmíří tvůj hněv?“

I zželelo se patřit králi,
 jak těžce lidé umírali
 bez útěchy a doufání.
 A – jakož věděl od počátku,

dřív, než had svedl otce, matku –
 rozhodl, že je zachrání.

Těm, kdo své žalmy zpívali mu
 v oblacích obětního dýmu,
 vnukl dar věštby nadějně:
 že přijde čas, kdy láska Syna
 smíří hněv krále Hospodina
 a smrti osten odejme.

Podivnou věštbou rozhněni,
 od pokolení k pokolení
 proroci v bédách těší lid.
 Za noci vyhlížejí v dáli
 úsvit, kdy už se zlíbí králi
 svůj příslib spásy vyplnit.

II.
 Kráčelo jaro Nazaretem.
 Učilo ptáky zpívat dětem -
 a v srdcích probouzelo žal.
 Proč, proč je smutno v Nazaretě?
 Proč je tak smutno v celém světě?
 Že mor i v kvítí hořkne dál.

Též v tesařově domku chudém

stýská si panna nad osudem,
 jež vysloužil si bědný lid.
 Vší silou duše své i těla
 ta dívka pokorná by chtěla
 na Králi spásu vymodlit.

A hle, v tom před ní znenadání
 se jako tichý plamen sklání
 zářivý jinoch neznámý.
 Kdo je ten krásný? Anděl Páně.
 Na prsou zkřídí bílé dlaně.
 Co dívce nyní oznámí?

„Buď zdráva, Boží lásky plná!“
 Domem se jako světělá vlna
 rozlije neslýchaný hlas.
 „Pán s tebou, květe liliový!“
 A jinoch tajemnými slovy
 zvěstuje Panně Boží vzkaz.

– Dechnutím Krále Hospodina
 květ liliový počne Syna.
 A staniž se tak ještě dnes!
 Ač král, Duch Boží, svatá Panno,
 vyčkává na tvé ne či ano.
 Svobodně vol a odpověz. –

Tu strnou nebesa i země.

Proud času stanul přetajemně,
ustaly strom i tráva růst,
své vody zastavila řeka.
Jak Bůh, tak celý vesmír čeká
na slovo, slůvko z jejích úst.

V nastalém tichu prudce šumí
krev srdcem Panny. Nerozumí:
jak zvláštní má to přinést daň?
Chtěla být služkou lidu všemu,
ne matkou dítěti jedinému.
Ale – jak Pán chce, tak se staň!

Jak zaševelí tato slova,
vtom čas i prostor hnou se znova
a rozproudí se opřekot.
Jaro, jež Nazaretem kráčí,
hned jásot lije v písně ptačí:
Květ liliový počne plod!

III.

Je letní den. A Panna svatá
cedrovým hájem do hor chvátá
k příbuzné jménem Alžbětě.
I té dal Bůh, že bude matka
vyvoleného pacholátka.
Jan Křtitel zváno po světě.

Jde panna stezkou osamělou,
pod nohy se jí květy stelou,
jak rosu chtěly by ji nést.
Příroda všechna dobře tuší,
pro co jsou lidé slepí, hluchí:
že dívka Matkou Boží jest.

Alžběta, přítelkyně pravá,

už před domem ji očekává
a slovem prorockým ji zve:
„Tvůj příchod darem nebes je mi,
tys požehnaná mezi všemi
a požehnáno dítěto tvé!“

Klesnou si vroucně do náručí.
A co v nich beze slova zvučí
to skřivan jásá v modrý vzduch:
Blíží se naplnění času
pro příslibenou světa spásu!
Veliké věci činí Bůh!

Tu děťátka pod srdci matek
(snad aby dovršila svátek)
láskou se pohnou k sobě blíž.
A Panna slzu díky stírá
a Panna ústa otevírá.
Slyšte, vy hory, větre, slyš!

„Velebí moje duše Pána,“
povznese hlas až nad skřivana,
„že na svou služebnici shléd.
Neznámou, chudou, opuštěnou,
jak perlu zdvih mě na ramenou
a za podnoží dal mi svět!“

Mne budou, mne jež ničím není,
velebit všechna pokolení,
až zvědí, co jim skryto jest!“
Z Panny tak zpívala choť Krále.
Podnes ta píseň k Boží chvále
hřmí jako zvony klenbou hvězd.

IV.

Mží zimní noci hvězdné jíní.
Panna spí. Josef před jeskyní
hlídá a chladu necítí.
Spiš smutkem srdce usedá mu,
že místo jemných rouch jen slámu
pod Pannou mohl prostřítí.

Ach, je-li možná, že Král králů
vyvolil by si tuhle skálu,
ten pustý chlév co rodný hrad?
Josef je sklíčen, zaplakal by.
Snad byly to vše noční šalby,
ten Boží vzkaz, ten anděl snad...

Však hle, vtom ojíněnou bání
blesk bílý šlehl znenadání
a stanul – právě blízko skal!
toť hvězda, jasná stříbroskvoucí!
Josef až srdce slyší tlouci.
Co se to děje? Nebo spal?

Ne, ne, vždyť slyší – ano, zpěvy!
Zlato a stříbro har! I neví:
to proudí hudba? Odkud? Kam?
A vidí: celé nebe plane
v záplavě jasu nevidaně!
Či snad i tohle že je klam?

Vyskočí, vběhne do jeskyně...
Hle, Panna bdí! A v jejím klíně
– buď chvála Pánu v nebesích! –
tam ryze svítí záře bílá!
Zář ze záře to vystoupila!
I poklekl – a ruce zdvih.

... Zde jest, Král z Krále, dítěto
z Panny,
jenž vyhojí ty temné rány,
zející v nitru národů.
A usouzená lidská stáda
vyvede z moci zlého hada
a mír jim dá i svobodu.

Ó, dítě! Než to vše se stane,
spi, spinkej, v plínkách zachumlané
a položené do slámy.
Spi, spinkej, poupě nejvonnější,
ať píseň má tě ukonejší.
Spi, sladce spinkej u mámy.

A spalo. Venku nad jeskyní
roztálo v požár hvězdné jíní.
V hlaholu trub a znění lyr
anděl z nebe sněží po stech.
– Buď sláva Bohu na výsostech!
A lidem na zemi buď mír!

*Vydalo nakladatelství Trinitas
ve spolupráci s Křesťanskou
akademií Řím.
Uveřejněno s laskavým
svolením nakladatele*

Zprávičky z Farní charity

„To už zase budou Vánoce a s nima dvě nejhorší akce roku – vánoční divadlo a Tříkrálová sbírka,“ povzdechl si můj starší syn v neděli cestou z kostela.

Vážení přátelé,

pomalu vstupujeme do adventního období a začínáme se připravovat na vánoční svátky. Pro mne to znamená, stejně jako každý rok, přípravu Tříkrálové sbírky 2007. Tříkrálová sbírka bude organizována celorepublikově v období od 2. do 7. ledna 2007. Vzhledem k tomu, že jde již o 7. ročník, pravděpodobně není nutné sbírku představovat. Naše Charita se sbírky opět aktivně účastní, a proto bych vás opět chtěla požádat, abyste nám s organizací pomohli.

Já samozřejmě chápu, že většina z vás se na veřejné koledování tváří stejně jako můj starší syn. „Ach jo, už zase. Musí to být, mami?“ Filip ovšem ani v nejmenším neprotestuje a vybírat bude. Ne proto, že bych to nařídila. Je mu to nepříjemné. Už ví, co ho čeká, ale také chápe, že je to třeba. Musím konstatovat, že ani já tuto akci zrovna nemiluji, taky se mi nechce několik dní mrznout venku a prosit o peníze. Stejně tak se mi nechce zpívat na ulici a ničit si milovanou kytaru přechody z tepla do zimy. Já ale také půjdu vybírat a Kuba (ten jediný z naší rodiny

bere celou věc s humorem) samozřejmě půjde s námi. A tak zase budeme týden dělat na stanici metra Budějovická světu šašky.

Nemohu nikoho z vás nutit, aby se sbírky zúčastnil, přesto bych vás chtěla požádat, abyste nám pomohli. Farnost je obrovská a je v ní mnoho mladých rodin s dětmi. Kdybyste se domluvili a střídali se po hodinách na některé stanici metra, nemuselo by to pro vás být příliš náročné, a přesto byste nám moc pomohli. Při sbírce nejde pouze o peníze. Je to ideální příležitost promluvit si z lidmi. Někteří lidé s koledníky diskutují. Na různé věci se ptají a následně se často diví. Sbírka je zviditelněním Charity, ale také katolické církve jako celku. Ve víře přece nejde jen o osobní prožitek víry, ale také o zvěstování a vyznávání. Pokud si člověk stoupne na ulici s kasou na krku, tak nepřímo vyznává, že věří v Boha. Chce to samozřejmě kus odvahy, ale nakonec takové koledování může být i osobním obohacením a velmi zajímavou zkušeností.

Máme-li sbírku realizovat, potřebujeme koledníky. **Prosím všechny, kteří by mohli a byli ochotní v uvedeném termínu vybírat – alespoň jeden den, odpoledne, pošlete mi své osobní údaje – jméno, příjmení, adresu trvalého bydliště a číslo občanského průkazu a spojení – na e-mail charita.chodov@email.cz nebo sms, případně zavolejte na můj mobilní telefon 737 322 569.**

Po již pětileté zkušenosti s vybíráním vím, že dárkově zabalený cukr, který se má oficiálně při sbírce rozdávat, téměř nikdo nechce. V posledních letech naši koledníci rozdávali perníčky. Ty byly přijímány s velkým nadšením. Naše rodina už péct začala a budeme péct dál, ale stej-

ně není v našich silách napéct a ozdobit potřebné množství. **Prosím všechny slečny, maminky, babičky, jestli by do nás nemohli investovat pár ozdobných perníčků. Perníčky můžete dávat do krabic označených logem Charity v předsíni v kostele a u východu z kaple v křesťanském centru.**

Vzhledem k několikaleté zkušenosti s organizováním sbírky mám dvě konkrétní prosby. Je celkem běžné, že se na sbírku v prosinci přihlásí 10–15 vedoucích skupinek. Když potom v lednu začnu koledníky kontaktovat, abychom se domluvili na předání kasiček a průkazů, tak většina z přihlášených má závažný důvod, proč vybírat nebude. Moc vás prosím, pokud se přihlásíte, pak opravdu vybírejte. Organizační změny v průběhu sbírky jsou poměrně náročné a stresující. Svou neúčastí také odsoudíte ty opravdu koledující k tomu, že mrznou na ulici každé odpoledne po celou dobu trvání sbírky.

Má druhá prosba je prostá, pokud nám budete chtít věnovat perníčky, dávejte nám pouze perníky vyráběné doma.

Ještě k využití výtěžku Tříkrálové sbírky 2007. Sběrka je velmi přísně zabezpečena a vybrané finanční prostředky jsou velmi pečlivě chráněny před zneužitím. Výtěžek se dělí na několik částí: 5 % režie, 5 % činnost centrály Sdružení České katolické charity, 15 % diecézní charity, 10 % humanitární fond pro zahraničí, 65 % se vrací zpět do místa výběru. Tříkrálová sbírka tak podporuje stovky nejrůznějších projektů: domovy pokojného stáří, dětské stacionáře, jednotlivé handicapované či sociálně slabé rodiny a mnoho charitních zařízení podle určení místních Charit. Arcidiecézní charita Praha podpoří finančními prostředky získanými z Tříkrálové sbírky 2007 vybu-

dování kombinovaného projektu: Azylového domu pro matky s dětmi v tísni a Týdenního stacionáře pro seniory (Praha 5, Hlubočepy). 65% financí, které naše Charita vybere, se vrátí zpět na účet Farní charity Chodov a budou využity k financování našeho projektu charitní ošetrovatelské a pečovatelské služby.

Všichni, kteří se Tříkrálové sbírky zúčastní, (včetně rodičů dětí, které budou koledovat), jsou zváni na slavnostní mši sv. slouženou otcem kardinálem Miloslavem Vlkem v úterý 2. ledna 2007 v 16.00 hodin na pražském arcibiskupství (sál kardinála Berana).

**Přeji vám pokojný
a požehnaný advent.
Eva Černá**

KCJM – program prosinec

- Ne 3.12. / 11.00** Oslava 8. narozenin Křesťanského centra Jižní Město (klub Na Dně, vchod E)
- Po 4.12. / 9.30** Pletení adventních věnců pro opozdilce, beseda z cyklu „Jak na to“ (Mateřské centrum Domeček, vchod E)
- Út 5.12. / 17.00** Mikuláš nadělí dětem sladké dárky (centrální park u stavby Komunitního centra Matky Terezy)
- Po 11.12. / 9.30** Kosmetika bez škodlivin II, beseda z cyklu „Jak na to“ (Mateřské centrum Domeček, vchod E)
- Po 11.12. / 16.00** Mgr. Pavel Urban: Advent, přednáška v rámci setkání Sdružení křesťanských seniorů (klub Na Dně, vchod E)
- Po 18.12. / 9.30** Děti a Vánoce (beseda s psycholožkou), beseda z cyklu „Jak na to“ (mateřské centrum Domeček, vchod E)

BEZPLATNÁ PRÁVNÍ PORADNA (každou středu 16.00 – 18.00) nutno objednat se na tel. 774 171 556 (poradna Rada a pomoc, vchod B)

TERAPEUTICKÁ PORADNA každé úterý 17.00–19.00 – nutno objednat se na tel. 605 461 494 (poradna Rada a pomoc, vchod B)

Křesťanský sportovní klub

Miniškola sportu (každé pondělí od 15.00 hod.)
přihlášky na tel. 603 256 411 (sraz metro Opatov)

Výtvarka pro děti – každou středu od 16.00
(farní sál, Na Sádce 18, Chodov)

Aerobik pro děvčata – každou středu od 17.30 hod.
přihlášky na tel. 603 256 411 (farní sál, Na Sádce 18, Chodov)

Klub DIXIE • Pondělí – pátek 14.00–18.00 hod.

Klub Na Dně • Informace o aktuálním programu na plakátech
nebo na www.kaminek.org/nadne.

Soukromá umělecká škola Altera Pars

Keramická dílna pro veřejnost • Pro veřejnost je otevřena keramická dílna (pro děti i dospělé). K dispozici hrnčířský kruh, zájemci si mohou domluvit návštěvu na telefonu 603 180 180 (pí Sehnoutková).

So 2.12. /14.00 – 16.00 Keramická dílna – zdobení keramických kachlů a malování nádob (Altera Pars, vchod E)

Út 12.12. /18.00 Malý vánoční koncert žáků SUŠ Altera Pars (klub Na Dně, vchod E)

Po 18.12. /19.00 Velký vánoční koncert žáků SUŠ Altera Pars (kostel sv. Františka, ulice Na Sádce, Chodov)

Út 19.12. /16.00 – 19.00 Pastýřové vstávejte! – vánoční slavnost (klub Na Dně, vchod E)

Dej, ať jsme jedno, aby svět uvěřil...

Žehnání domů a bytů

6. ledna slavíme slavnost Zjevení Páně, lidově Třech králů, kdy se již tradičně žehná voda, křída a kadidlo. V této době je v našich zemích také zvykem žehnat domy a byty. Pozemský domov je pro nás předobrazem nebeského domova a jako křesťané vnímáme, že bez Božího požehnání je skutečně marné každé lidské namáhání. Bylo by neprozíravé nevyužít darů Ducha sv. a zvláštní pomoci, kterou nám samotným i našim blízkým Hospodin na naší cestě životem stále nabízí.

Protože není možné vše zvládnout během jediného dne, prosíme Vás, pokud máte zájem o požehnání Vašeho domu či bytu, včas nás kontaktujte a po předchozí domluvě Vás rádi, nejenom v době vánoční, navštívíme. P. Karel, P. Benedikt a jáhen Pavel.

V úterý 26.12., ve svátek sv. Štěpána,
se od 15 hodin uskuteční

vánoční posezení

ve farním sále. Zváni jsou všichni bez rozdílu věku.
Zazpíváme si koledy a ochutnáme cukroví.

Na setkání se těší P. Benedikt.

- **V neděli 3.12.** při mších sv. vykonáme **Mikulášskou sbírku na bohoslovce**. V loňském roce bylo vybráno v celé arcidiecézi 418 356 Kč a částka byla použita v souladu se statutem příslušného fondu.
- **V neděli 3.12.** jsou všichni farníci srdečně zváni ke společné modlitbě **křížové cesty na Petřín**. Sraz ve 14.30 na nádvoří Strahovského kláštera před bazilikou.
- **Ve středu 6.12.** v 19.30 bude v křesťanském centru **modlitební setkání**. Scházíme se každou první středu v měsíci a zváni jsou všichni, kdo se chtějí společně modlit.
- **V sobotu 9.12.** se uskuteční **výlet pro starší děti a mládež** na Berounsko. Sraz v 7.15 před farou, návrat večer kolem 20.00 tamtéž. Srdečně zvou P. Benedikt a Jarda Olšanský.
- **Žehnání zvonů pro nové Komunitní centrum Matky Terezy** provede v **neděli 17.12.** při mši sv. v 10.30 pomocný biskup pražský Mons. Karel Herbst. V KC v tuto neděli nebude mše svatá!
- **V pondělí 18.12.** v 19.00 se v kostele sv. Františka uskuteční **Velký vánoční koncert** žáků SUŠ Altera Pars z KC-JM.
- **Ve středu 20.12.** bude mše sv. v kostele mimořádně v 17.00 hodin. Po ní je možnost přistoupit ke **svátosti smíření**. K dispozici budou čtyři zpovědníci.
- **Setkání maminek na mateřské dovolené** se konají každou středu ve farním sále od 9.30 do 11.30. Termíny našich prosincových setkání jsou 6., 13. a 20.12.
- **SVÁTOST NEMOCNÝCH** se bude udělovat v **neděli 10. prosince při všech raních bohoslužbách**.

Tuto svátost může a také má přijmout každý vážně nemocný katolík. Je vhodné, aby ji jednou ročně přijal i ten, kdo je vyššího věku. Svátost se může v krátké době přijmout opakovaně, pokud se zhoršil zdravotní stav. Je to svátost, která posiluje proti malomyslnosti v nemoci a spojuje nemocné v nesení kříže s Pánem Ježíšem. Je vhodné, aby se ten, kdo hodlá svátost nemocných přijmout, nejprve vyzpovídal.

Prosíme vás, pokud víte o někom, kdo by tuto svátost rád přijal a není schopen přijít do kostela, abyste v sakristii nahlásili jeho jméno a adresu. Rádi vás navštívíme.

Otec Karel

VÁNOČNÍ BOHOSLUŽBY

	kostel sv. Františka	kaple sv. Ludmily
ne 24.12. 4. neděle adventní	8.30, 10.30	10.00
ne 24.12. Vigilie Narození Páně	24.00	16.00
po 25.12. Slavnost Narození Páně	8.30, 10.30	10.00
út 26.12. Svátek sv. Štěpána	8.30	10.00
st 27.12. Svátek sv. Jana Evangelisty	18.00	
čt 28.12. Svátek sv. Mláďátek Betlémských		18.00
pá 29.12.	18.00	
so 30.12.	7.30	
ne 31.12. Svátek Svaté Rodiny	8.30, 10.30	10.00
po 1.1. Slavnost Matky Boží Panny Marie	8.30, 10.30, 20.00	10.00
so 6.1. Slavnost Zjevení Páně	18.00	
ne 7.1. Svátek Křtu Páně	8.30, 10.30, 20.00	10.00

Milé maminky, milé ženy, chtěla bych zareagovat na měnící se potřeby a vývoj situace u vás. **Relaxační večery** chci částečně přeměnit na otevřené společenství, především pro maminky (bez omezení věku), kde by byla možnost nejen sdílení, ale i společné modlitby za vaše potřeby a problémy. Příští setkání bude **pátek 15.12. 2006 od 20.00 hod ve farním sále**. Budu ráda za vaše reakce, návrhy a názory. Na příjemné setkání s vámi, ve vánoční atmosféře, se těší Barbora Palečková! Kontakt: **604 82 16 06**
paleckova.barbora@seznam.cz

Prosím ty, kteří v roce 2006 přispěli darem na provoz naší farnosti nebo na stavbu Komunitního centra Matky Terezy a potřebují **potvrzení pro odpočet z daní**, aby se mi ozvali, abych jim mohl potvrzení připravit. Děkuji.
 Martin Flosman

Vzejde proutek z pařezu Jišajova a výhonek z jeho kořenů vydá ovoce. Na něm spočine duch Hospodinův: duch moudrosti a rozumnosti, duch rady a bohatýrské síly, duch poznání a bázně Hospodinovy. Bázní Hospodinovou bude prodchnut. Nebude soudit podle toho, co vidí oči, nebude rozhodovat podle toho, co slyší uši, nýbrž bude soudit nuzné spravedlivě, o pokorných v zemi bude rozhodovat podle práva. Žezlem svých úst bude bít zemi, dechem svých rtů usmrtí svévolníka.

Iz 11, 1–4

PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY

Fara a kostel sv. Františka z Assisi

Na Sádce 18, 149 00 Praha 4

☎/fax: 272 934 261

fara.chodov@volny.cz

<http://www.kcmt.cz>

Křesťanské centrum JM

Modletická 1401, 149 00 Praha 4

☎ 774 171 556

krestanske@centrum.cz

<http://kcjm.duch.cz>

	Sv. František	Sv. Ludmila
Pondělí	6.30	
Úterý	18.00 + adorace	
Středa	18.00	
Čtvrtek		18.00
Pátek	18.00	
Sobota	7.30; nešpory 19.30	
Neděle	8.30 10.30 20.00	10.00

e-mail

Karel Kočí (administrátor)

777 101 941

kkoci@czn.cz

Benedikt Hudema (farní vikář)

724 209 774

benedikthudema@atlas.cz

Ondřej Pávek (výpomocný duchovní)

603 235 606

ondrej.pavek@t-email.cz

Pavel Urban (jáhen)

272 911 264

Romana Kraleva (ředitelka KC)

603 918 901

romi36@seznam.cz

Martin Flosman (past. asistent)

777 637 280

flosmanm@post.cz

Jan Jeřábek (pastorační asistent)

605 787 573

jan.jerab@tiscali.cz

Eva Černá (ředitelka Charity)

737 322 569

charita.chodov@email.cz

Kancelář Charity (peč. služba)

272 941 972

charita.chodov@email.cz